

Ο Ολάντ είπε για την δημοκρατία αυτό που ακριβώς δεν συμβαίνει στην Ευρώπη. Ειρωνεία ή κυνισμός;

François Hollande @fhollande · 19h

La démocratie, c'est s'adresser à l'intelligence des citoyens plutôt que d'exciter leurs peurs. #GrècePR [instagram.com/p/9L4rP-x9aO/](https://www.instagram.com/p/9L4rP-x9aO/)

Ο πρόεδρος Ολάντ, σαν να΄βαζε έναν τίτλο στη διήμερη επίσημη επίσκεψή του στην Αθήνα, έστειλε στο διαδίκτυο το μήνυμα ότι «*δημοκρατία είναι να απευθύνεσαι στη νοημοσύνη των πολιτών, αντί να διεγείρεις τους φόβους τους*».

Την ώρα που ο Ολάντ έγραφε υπέρ της δημοκρατίας, στην Πορτογαλία ο πρόεδρος της χώρας έδινε εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στο κεντροδεξιό κόμμα που μειοψήφισε στις εκλογές με κύριο επιχείρημα ότι ο αριστερός συνασπισμός της πλειοψηφίας είναι ευρωσκεπτικιστές! Βέβαια δεν χρειαζόταν να συμβεί αυτό στην Πορτογαλία για να ισχυριστεί κανείς ότι η δημοκρατία στην Ευρώπη έχει δώσει από καιρό την θέση της σε μια συγκεντρωτική υπερεθνική εξουσία που εδρεύει στο Βερολίνο, τις Βρυξέλλες και την Φραγκφούρτη. Η ολοκληρωτική στροφή του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ στις 12 Ιουλίου απλά επιβεβαίωσε την περιπέτεια της δημοκρατίας στην γηραιά ήπειρο.

Λίγο πριν, στην κοινή τους συνέντευξη, ο Αλέξης Τσίπρας, αναφέρθηκε σε *«παρεμβάσεις ή απαιτήσεις παράλογες, ακραίας νεοφιλελεύθερης κοπής που υπερβαίνουν και τα συμφωνηθέντα του Ιούλη, παρεμβάσεις που απειλούν την κοινωνική ειρήνη»* και ισχυρίστηκε ότι *«η Ελλάδα δεν υπέγραψε σύμφωνο παράδοσης της κυριαρχίας της και διάλυσης της κοινωνικής της συνοχής»*. Ωστόσο ο λόγος του είναι υποκριτικός. Τα συμφωνηθέντα, ψηφισθέντα και ψηφιζόμενα είναι ούτως ή άλλως *«ακραίας νεοφιλελεύθερης κοπής»* και σαν τέτοια ήδη απειλούν την κοινωνική ειρήνη και συνοχή. Αλλά ο πρωθυπουργός με την γνωστή δημαγωγική ωμότητα επιχειρεί μια ακόμη νοητική ακροβασία: *«Δεν είμαστε κατάδικοι, είμαστε ισότιμοι εταίροι, συζητάμε, και βεβαίως σε ότι αφορά κρίσιμα και ευαίσθητα ζητήματα που μένουν ανοικτά στη διαπραγμάτευση – ακριβώς επειδή δεν υπήρξε πάνω σε αυτά εξειδικευμένη συμφωνία τον Ιούλιο και τον Αύγουστο – είμαστε εδώ προκειμένου να αναδείξουμε τους κινδύνους»*. Η πραγματικότητα είναι ότι: (1) Την πλειονότητα την έχει ήδη καταδικάσει με το τρίτο μνημόνιο στην φτωχοποίηση και (2) Είναι σοφιστεία να εμφανίζει ότι για τα πολύ δύσκολα, όπως οι «κίνδυνοι» για την πρώτη κατοικία και τις καταθέσεις, δεν υπήρξε συμφωνία. Η συζήτηση γίνεται σήμερα μόνο για τους όρους των πλειστηριασμών που, όπως και η ασφάλεια των καταθέσεων, συνδέεται με την δέσμευση για τα προαπαιτούμενα και την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών.

Ο πρωθυπουργός αναφέρθηκε *«σε κάποιους, οι οποίοι έχουν στο μυαλό τους να βάλουν ξανά στο τραπέζι αυτή την απαίσια για την Ευρώπη συζήτηση της διαίρεσης, του Grexit [...] επειδή ενδεχομένως κάποιιοι να επιδιώκουν να επαναφέρουν αυτή τη συζήτηση δια της πλαγίας οδού, μέσα από καθυστερήσεις στην υλοποίηση της αξιολόγησης και καθυστερήσεις στην υλοποίηση της επανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών»*. Και εδώ ο Αλέξης Τσίπρας δείχνει να επαναλαμβάνει την καιροσκοπική τακτική που τον οδήγησε στην παταγώδη

αποτυχία της διαπραγμάτευσης τον Ιούλιο. Το Grexit δεν οδηγεί υποχρεωτικά στην διαίρεση της Ευρώπης και αν ακόμη οδηγούσε αυτό δεν σημαίνει ότι θα ήταν κατά των γερμανικών συμφερόντων, πόσο μάλλον εάν αυτό γινόταν με τον τρόπο του Σόιμπλε. Λόγω των εκλογών, οι καθυστερήσεις είναι ήδη δεδομένες. [Έπρεπε ήδη](#) να είχαν εκταμιευθεί οι υποδόσεις των 3 δις και στις 15 Νοεμβρίου να προχωρούσαμε στην δεύτερη δόση του δανείου. Έτσι λοιπόν, από την μια όλα βρίσκονται εκτός χρονοδιαγράμματος και από την άλλη οι υποχρεώσεις του κράτους μέχρι τέλος του έτους - δανειακές περί τα 7,6 δις και τακτικές πάνω από 6 δις - είναι αδύνατον να καλυφθούν από τα αναμενόμενα έσοδα ακόμη και αν πάρουμε τα 3 δις, που μάλιστα μέρος τους προορίζεται για τις οφειλές στον ιδιωτικό τομέα. Υπάρχει λοιπόν πραγματικός κίνδυνος για ένα σκηνικό παρόμοιο με εκείνο της 12ης Ιουλίου. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Ολάντ είπε ότι τα όρια για τους πλειστηριασμούς θα αποφασιστούν στο eurogroup και αν χρειαστεί ακόμη και σε μια σύνοδο κορυφής. Σε τέτοιες συνθήκες, ο κυνισμός και η εξουσιολαγνεία του Μαξίμου πάντα θα προδιαθέτουν σε μια «ξαφνική» απόδραση στην δραχμή.

Η κυβέρνηση θα βρεθεί και πάλι στο μάτι του γερμανοευρωπαϊκού κυκλώνα πολύ πιο σύντομα απ' όσο πιθανά να είχε προβλέψει. Αυτό που έρχεται με τους πλειστηριασμούς και τις καταθέσεις και ενισχύεται με τα μέτρα για την υπερφορολόγηση και το ασφαλιστικό θα είναι κάτι που πολύ σύντομα θα ξεπεράσει τις αντοχές και τις ανοχές των πολιτών. Ακόμη και εκείνων που επέμειναν να υποστηρίζουν ΣΥΡΙΖΑ, τους οποίους ο πρωθυπουργός αποκάλεσε «ελληνικό λαό» και στους οποίους, μονάχα, στο «τέλος της ημέρας» θα λογοδοτεί. Η μεγέθυνση του ξένου παράγοντα για να υποβαθμιστούν οι προσωπικές ευθύνες ήταν και παραμένει η προσφιλής τακτική των κυβερνήσεων και όχι μόνο των σημερινών. Η πρωτοτυπία του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι αρχίζει να στοχοποιεί σαν εσωτερικούς εχθρούς ακόμη και ολόκληρες κοινωνικές ομάδες και τάξεις. Πάντως το να προκαλείς έμμεσα την σύγχυση και τον διχασμό επειδή δεν μπορείς να πείσεις για να επαναφέρεις την τάξη και την δικαιοσύνη, σίγουρα δεν το λες δημοκρατία.

Αλλά και αυτό που επικαλέστηκε σαν δημοκρατία ο πρόεδρος Ολάντ δεν είναι το όραμα του κυρίαρχου Βερολίνου, π.χ. όπως είδαμε με την Πορτογαλία. Επίσης δεν είναι ένα όραμα για το οποίο κατάφερε, τα χρόνια της κρίσης, να πείσει η Γαλλία την Γερμανία. Και σίγουρα ό,τι συμβαίνει στην Ελλάδα από το 2009 μέχρι σήμερα είναι ακριβώς το αντίθετο. Οι ηγέτες δεν απευθύνονταν με καταγραφή και ανάλυση της πραγματικότητας στη νοημοσύνη των πολιτών, αλλά αντίθετα τους παραπλανούσαν, τους εκβίαζαν και τους εκφόβιζαν. Με αυτό τον «δημοκρατικό»

τρόπο επέβαλλαν αδιέξοδες πολιτικές, που κατέστρεφαν την οικονομία και διεύρυναν την ανισότητα, σταθερά πια προς μια κοινωνία του ενός τετάρτου. Αλλά τελικά και το «Ολαντρέου» και το «Φρανσουά» είναι παραπλανητικά. Ο Τσίπρας ποτέ δεν είχε στρατηγική για μια άλλη Ελλάδα σε μια διαφορετική Ευρώπη. Το απέδειξε και όποιος δεν το βλέπει λαμβάνει και το κόστος της αβλεψίας. Ούτε ο Ολάντ είναι φίλος. Είναι εκπρόσωπος του γαλλογερμανικού άξονα και ήρθε να κάνει business στην οικονομικά κατεχόμενη Ελλάδα.

Μπορεί φεύγοντας από την χώρα μας να είπε ότι «δημοκρατία είναι να απευθύνεσαι στη νοημοσύνη των πολιτών, αντί να διεγείρεις τους φόβους τους» και αυτό να μπορούσε να διατυπωθεί και σαν «δημοκρατία είναι να λες την αλήθεια στους πολίτες, αντί να τους εκβιάζεις και να τους εκφοβίζεις» ή σαν «δημοκρατία δεν είναι να λες ψέματα στους πολίτες, αντί να τους σέβεσαι και να τους πείθεις». **Αλλά η ουσία είναι ότι ο πρόεδρος Ολάντ φεύγοντας από την χώρα μας είπε για την δημοκρατία αυτό που ακριβώς σήμερα δεν συμβαίνει. Φωτογράφησε εμάς, φωτογράφησε και την Ευρώπη. Ειρωνεία ή κυνισμός; Μάλλον το δεύτερο.**

Δ. Τρικεριώτης, Twitter: [@BlogGnathion](https://twitter.com/BlogGnathion)